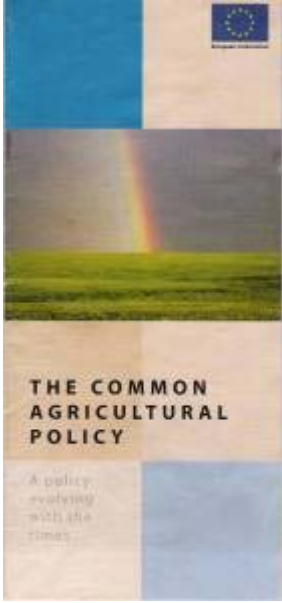

AB Ortak Tarım Politikası (OTP)

OTP Nereden Geldi?

Avrupa Birliği (AB), ağırlıklı olarak tarımsaldır. Kırsal/tarımsal bölgelerin karakteri özellikle, insan uğraşı ve faaliyetleri ile şekillenmiş çeşitli doğal çevredir. Esas tarımsal faaliyetler her zaman tarım ve ormancılık olmuştur ve el sanatları ve sanayiler onlarla ilgilidir.

Tarım ve ormancılık, esas toprak işleyenleri olarak tarımsal ekonominin sağlığını belirlemede tarımsal alanda da olduğu gibi anahtar rolü oynar. Tarımsal bölgelerdeki ekonomik faaliyetlerde paylaşım azaltılsa bile tarım hala tarımsal alanların sosyoekonomik gelişiminde ve onların gelişim potansiyelinde değerli bir paya sahiptir. AB'nin OTP'si bunun kabulüyle gelişmiştir. OTP, AB'ye ait tarımsal alanlar, toplum ve geniş dünyanın yansıtmasıyla sürekli gelişir.

OTP'nin kökeni, toplumu yıllarca savaşlarda zarar görmüş, tarımı bozuk, gıda stokları (malzemeleri) garanti edilmemiş, 1950'lerin batı Avrupa'sına dayanır. İlk OTP, gıda üretimini arttırmak ve devam ettirme ihtiyacının neticesidir/yansımasıdır. Fakat bugünün OTP'si, çiftçilere para yardımı vermesinden daha çok gıda üretimine teşvik etmektir. OTP ayrıca tarımsal kalkınma yolları vasıtasıyla, işlerini düzenlemeleri ve toprak yönetimi metodlarını tarımsal uygulamalarla değiştirerek ve toplumun talepleri ile çiftçilere yardımcı amaç edinmiştir. Tarımsal ve kırsal kalkınma politikası, tarım alanlarında faal olan çiftçilerden çok giderek birey ve grupları içerir.

Son yıllarda çevresel nesnelere, yeşil alanların korunması, tarımsal ekonomilerin ve kültürel mirasın yaşayabilirliği, gıda kalitesi, hayvan sağlığı ve yaşam standartları önemli konular olmuştur. Dünya ticaretinin küreselleşmesi, çiftçileri destekleme maliyet bütçesiyle ve yeni üye ülkeleri bünyesine katmasıyla ilgilidir ki bunun anlamı AB'nin eskiden olduğu gibi ürün yardımına devam edemediğidir.

Bu reformlar şimdi OTP'nin daha temiz geleceği, topluma daha değerli görünmesini sağlamak için renklendiriliyor.

1.OTP'nin Kısa Tarihi:

OTP'nin tarihi 1960'ların ilk yıllarından evveldir ve Roma Antlaşmasına dayanır. Önemi besin zincirinde daha iyi verimliliğe teşvik etmede, büyük ölçüde gıda güvenlik haklarında ve ayrıca AB'ye uygun tarım sektörü sağlamada bu tüketicilere sabit gıda temini sağlama idi. OTP çiftçilere, onları üretime teşvik etmek şartıyla nakit para yardımı ve garantili fiyatlar teklif eder. Bu para yardımları, ürün ve canlı hayvan üretimi için Ortak Pazar Organizasyonunun (OPO) kapsamlı bünyesi içinde gelişmiştir.

1960'ların ortalarında 1970'ler boyunca OTP gelişti ve örneğin çiftçilik yardımı, önemli miktarda ve yönetimde çiftçilik gelişimini sağlamayı hedefleme ve teknoloji marifeti yoluyla tarım endüstrisinin /çiftçiliğin yeniden yapılandırılması için mali yardım sağlandı böylece günün sosyal ve ekonomik ortamına adapte oldular. Bazı insani ve bölgesel elementler, dezavantajlı bölgeler için erken emeklilik, mesleki eğitim ve belli destek yollarıyla ilgili yardım şeklinde ortaya koyuldu.

OTP çok başarılıydı, 1980lerde AB, bazıları ihraç edilen (para yardımıyla), diğerleri ise AB içinde depolanmak veya satılmak zorunda kalan, ana tarım maddelerinin neredeyse sürekli artan meblağlarıyla uğraşmak zorunda kaldı. Bu yollar yüksek maliyetli bütçelere sahipti, bazı dünya pazarları bozulmuş, çiftçilere daimi kazanç hizmeti

verememiş ve tüketici ve vergi mükellefleri arasında popülerliğini yitirdi.

OTP değişmek zorunda idi.... ve değişti!

1992'de destekleme ödemeleri azaltma ve direk yardımlar ödeyerek çiftçilerin tazminini sağlamayı içine alan önemli reformlar kabul edildi. Çeşitli kırsal gelişim yolları, özellikle de küresel tarım sektörü yasalarına teşvik edici yollar tanıtıldı. Çiftçiler, doğrudan gelir yardımı alırken pazara daha çok bakmak ve kanunun değişen önceliklerini karşılamak zorunda idi.

OTP'deki bu değişimin önemi, 1999'da sözde "Gündem 2000 (Agenda 2000)" reformunun kabul edilmesiyle yeni bir evreye girdi. Bu reformlar, çiftçileri pazara daha güvenerek yönelmelerini güçlendirdi ve çevresel yönden duyarlı çiftçiliğe teşviki geliştirdi. Yeni bir ana öge eklediler ___ çiftçilere çeşitlendirmede yardım ederken, ürün pazarlamalarını geliştirirken ve işlerini diğer yönden yapılandırırken, birçok tarımsal teşebbüslere teşvik edici kapsamlı bir tarımsal kalkınma politikası. 2000–2006 periyodu için düzenlenen OTP için bütçe mevcuttur, böylece çiftçilere daha kesin, önceden planlama izni verilir. Bütçe ayrıca, vergi mükelleflerinin, OTP giderleri arttırılmadığı şüphelerini de giderir.

2.Yarının OTP'si:

Gündem 2000 (Agenda 2000) OTP'si bugünün OTP'sidir. Fakat yarının OTP'si yine değişik

olacaktır. Haziran 2003'te, Agenda 2000 uygulamasının dönem ortası incelenmesini yerine getiren girişimi izleyen daha temel bir reform kabul edildi. Bu reform, AB yolunda tarım sektörü desteklerinde tam bir değişim gösterir. Bu reformun farklı ilkeleri, 2004 – 2005'te yürürlüğe girdi.

Kırsal Bölge Korunmalı Çiftçiliğe Özgürlük;

AB, çiftçilere, pazarın istediklerini üretme özgürlüğü verirken yeni OTP, tüketicilerin ve vergi mükelleflerinin ilgilerini tamamen hesaba katar. Gelecekte yardımın büyük çoğunluğu üretimden bağımsız olarak ödenecektir. Geçmişte çiftçiler ne kadar üretirlerse o kadar yardım alırlardı. Yeni sistem altında direkt gelir ödemeleri, çevreye saygı, gıda güvenliği, hayvan refahı standartlarına bağlı olacaktır. Halen gelir istikrarına ihtiyaç duyulmasına karşın, onlar için neyin kazançlı olacağına göre neyi üretmek istediklerini seçebildiklerinden beri yardım ve üretim arasındaki bağı ayırmak, AB çiftçilerini daha rekabetçi ve pazara dönük yapacaktır. Fakat araziye gereği gibi bakmayı sağlamak amacı ile çiftçiler arazilerini iyi tarımsal ve çevresel şartlarda korumak ve arazilerin çevrelerinde gıda güvenliğinde ve hayvan sağlığı ve refahında AB standartlarına uymak zorundadırlar. Bunu başaramayan çiftçiler, direkt ödemelerinde kesintiyle karşılaşacaklardır.

Kırsal Kalkınma İçin Daha Çok Kaynak;

2003 reformları, kırsal kalkınma politikasının daha çok kuvvetlendirilmesi ile ilgilidir. Agenda 2000 öncelikleri desteklemeye devam ederken, yeni OTP de özel yeni destekleme ilkeleri sağlar. Bu değişimlerin hepsi çevresel, gıda kalitesi veya hayvan refahı standartlarını geliştirici gibi yeni uğraşılara karşılık olarak çiftçilere yardımcı hedefler. Kırsal kalkınma programlarının içinde bu tedbirleri kabul etmek isterlerse üye ülkelere ve bölgelere karar verilecektir. Daha büyük çiftlikler için direkt ödemeler azaltılarak ve kaynaklar kırsal kalkınma tedbirlerine transfer edilerek kırsal kalkınma için daha fazla para mevcut olacaktır (modülasyon olarak bilinir.). Şu anda üye devletlerin modülasyonu uygulaması zorunludur. Bu, 2005'te %3'e, 2006'da %4'e ve 2007'den bu yana da %5'e kadar azaltılmış olan, her yıl 5.000 €'yu aşan direkt ödemelerin tüm miktarları ile sonuçlanacaktır.

Bu gelişmeler, OTP harcamalarının çoğunluğunun direkt ödemelerle çiftçilere ve pazar yönetimine doğru gidecektir; anlamına gelir. Ancak bu harcama hazırlanan dar bütçe sınırına uymak zorunda olacaktır. OTP harcaması, 2013'e kadar dondurulmuştur (gerçek şartlarda), bu 4 milyon çiftçisi önceden eklenen 2004'e ait 25 üye ülkeyi kapsar. Harcamalar katı bir şekilde kontrol edilecektir. Harcama sınırına uyulmadığından garanti için yeni bir finansal disiplin mekanizması başlatıldı.

Sonuçta, tüketiciler ve vergi mükellefleri, önceliklerine daha iyi cevap veren, tarımsal ekonomilere ve çiftçiler gibi çevreye yardım eden ve sınırlı bütçe limiti içinde kalan yeni OTP ile tanışacaklar. Çiftçiler direkt ödemeleri almak için belli ürünleri üretmek zorunda kalmaksızın çiftçilik işlerine konsantre olabilecekler ve bunu gelir istikrarlarının kesinliği ile yapacaklardır. Yarının OTP'si bu şekilde, toplumun tüm ihtiyaçlarına karşı daha duyarlıdır.

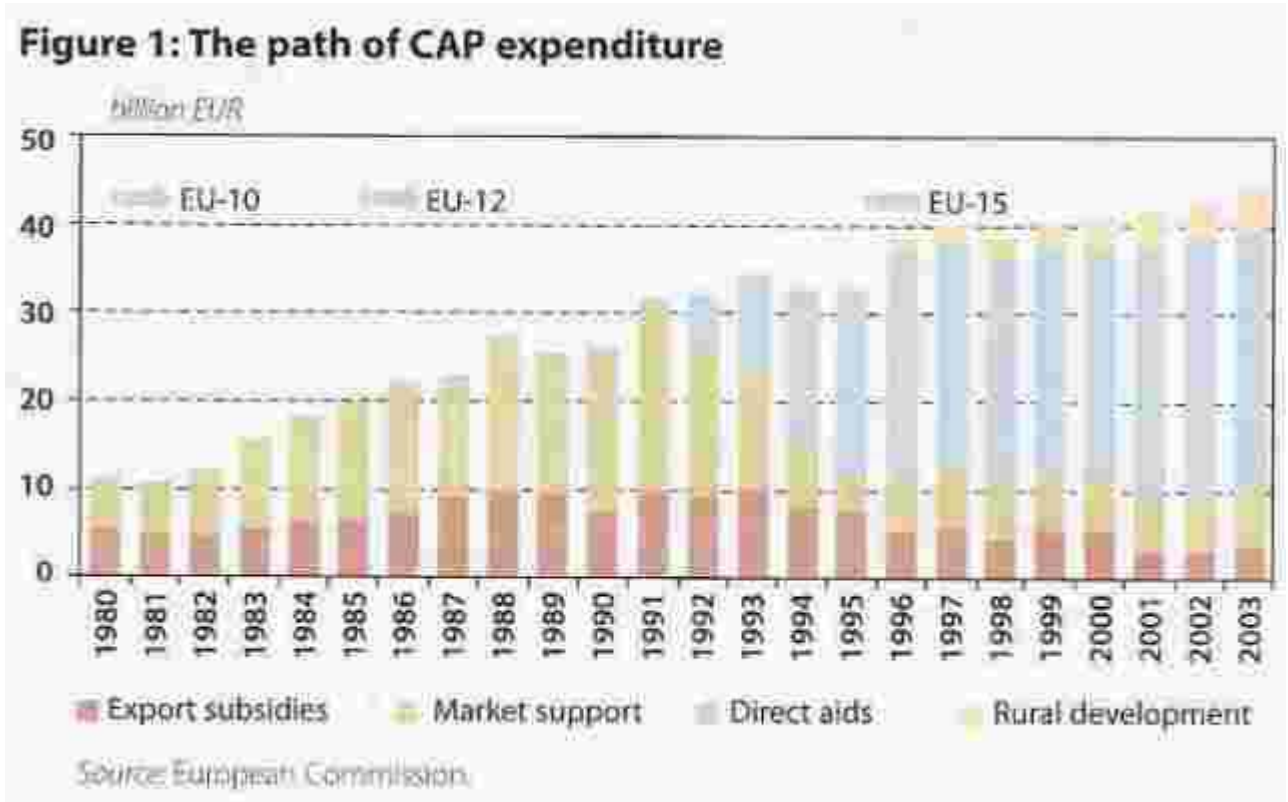
3. OTP ve Büyüme:

1 Mayıs 2004'te AB, Çek Cumhuriyeti, Estonya, Kıbrıs, Litvanya, Letonya, Macaristan, Malta Polonya, Slovenya ve Slovakya'yı içine alarak genişledi. Bu yeni üye ülkelerin çiftçileri, onların

gelirlerinin artmasına ve istikrarına yardımcı olacak OTP pazarına tam ve anında erişime sahiptirler. Bir tarımsal kalkınma paketi, yeni üye ülkelerin ihtiyaçlarına özel olarak adapte edilmiştir, ayrıca oluşturulmuştur. Bu üye ülkeler için kullanılabilir miktar, 2004 – 2006 yılları için 5.100 milyon €'ya sabitlenmiştir. Direkt yardımlar, takip eden 10 yıl içinde aşamalı olacaktır: 2004'te %25 tam AB ücreti, 2005'te %30'a yükselen, 2006'da %35 olan. Yeni üye ülkeler, yeni üye ülkelerin tarımsal kalkınma fonlarından ve ulusal bütçelerinde 2004'te %55, 2005'te %60 ve 2006'da %65 olan bu ödemelerin en yükseğini alma fırsatına sahip oldular. Eğer yeni üye ülke isterse, ayrıca direkt yardım sistemini kolaylaştıran bir seçeneğe de başvurabilir.

Yeni üye ülkelerde, kendi tüketimlerini üreten ve ürettiklerini pazara da ayıran birçok yarı gelirli çiftlik vardır. Bunları, geçerli ticari birimlere dönüştürmeye yardım etmek için ve bu dönüşümde ek gelir desteğine katkıda bulunmak için her bir yarı gelirli çiftliğe belli ölçüde yılda maksimum 1000 € teklif edilir. Ayrıca, AB standartlarını çiftçilere tanıtmaya yardımcı özel yardımlar da vardır.

Katılımın ilk gününden, tarımsal kalkınma yollarının tamamı maksimum %80 oranında AB tarafından finanse edilir. Katılım anlaşması ayrıca belirtir ki; yeni üye ülkelerde yapısal fonlardaki harcamalar 2004'ten 2006'ya kadar 21.900 milyon €'ya sabitlenmiştir. Yeni üye ülkeler, 2013'te AB'nin desteğinde, OTP uygun destek seviyesine ulaşacaklardır. Bu para, tarımsal kalkınma parası veya doğal fonlarla artabildikçe, katılım anlaşması, yeni üye ülkelerin çiftçilerine ve tarımsal bölgelere iyi hedeflenmiş ve iyi finanse edilmiş yollarla gelirlerine ve kalkınmalarına yardım sağlar.

4. Dünya Ticaret Konuları:

AB, üçüncü ülkelerle ve ticaret bloklarıyla geniş bağlantılara ve ticaret ilişkilerine sahiptir. AB, Küresel tarım ticaretinde, gıda maddelerinin en büyük ithalatçısı ve ikinci büyük ihracatçısı olarak başrolde. AB, Dünya Ticaret Organizasyonunda (DTO) küresel ticaret anlaşmalarının belirlenmesinde lider rolü oynar. Ayrıca başlı başına üçüncü ülkelerle çift yönlü müzakere edilmiş ticari anlaşmalara, yakın komşuları ile serbest ticari anlaşmalara ve Mercasur grubun (ticari birlik) Güney Amerika ülkeleri gibi, bölgesel gruplamalar ile daha geniş ilişkilere sahiptir.

AB tarımının, tarımsal ürünleri yüksek miktarlarda üretme kabiliyeti ve bu ürünlerin çeşitliliği ve kalitesi, AB'nin birçok gıda maddelerinin ana ihracatçısı olduğu anlamına gelir. (2002'de 61.088 milyar € değerinde tarımsal ihracatıyla dünya çapında en büyük 2. ihracatçıydı). AB ayrıca tarımsal ürünlerin dünyada en büyük ithalatçısıdır.

AB'nin 1990'dan beri her özel sektörde, net ihracat durumu bozulur. AB gelişse de gelişme de tüm ülkeler arasında ticari gelişimde temizdir, özel gelişen ülkeler de, tüm ülkelerin yararı için çok yanlı ticaret kuralları altında idare edilmelidir. AB'nin DTO'nun güçlü destekçisi olması bundandır ve tarım ticaretinde DTO müzakereleri ve görüşmelerinde her zaman aktif rol oynar. AB, gelişimi arttırırken daha özgürlükçü ticareti hedef alan Doha Gelişim Agendasına kendini adanmıştır.

1 Ağustos 2004'te, DTO'nun 147 üyesi, 5 anahtar bölgedeki, görüşmeler için anahtar parametreleri düzenleyen çerçeve anlaşmayı oybirliği ile kabul etti – tarım, endüstriyel vergiler, ticari rahatlatma, gelişme konuları ve servisleri. Sonuçlar memnun edicidir, özellikle tarımda 3 ana sütun üzerinde, kompleks ve eşit dağıtımda OTP'nin son reformlarına kilitlenen çerçeve, tarımsal destekte ticari çarpıklığa sağlam bir müdahale getirmeli, ticari çarpıklıkta ihracat rekabet uygulamalarını ortadan kaldırmalı ve hassas ürünler için özel muameleye izin veriliyorken tarımsal pazarların önemli açılışlarına katılmalıdır. Tüm gelişen ülkeler, özel muameleden faydalanacaklardır, uzun dönemde daha az liberalleşmelerini sağlayacaktır.

AB, tarım politikasını daha açık ve çarpık olmayan bir yöne doğru ilerlemek için büyük çaba harcadı – özellikle çiftçilere üretim seviyeleri için yaklaşık 2/3 ödemelerden kurtularak.

AB ayrıca, tarımsal ihracatta, büyük pazarlara gelişen ülkelerden daha yakındır ve varlıklı uluslar arasında bağış görevinde ve daha az gelişmiş ülkelerde üretimde vergi muafiyeti kotasında yol göstericidir.

AB'nin gelişen ve daha az gelişmiş ülkelerden tarımsal ürünler ithalat kaydı halen, ABD, Japonya, Kanada ve Yeni Zelanda'dan daha büyük ve etkileyicidir.

Figure 2: EU imports of agricultural products 1995–2003 — Imports from extra-EU origin versus from developing countries

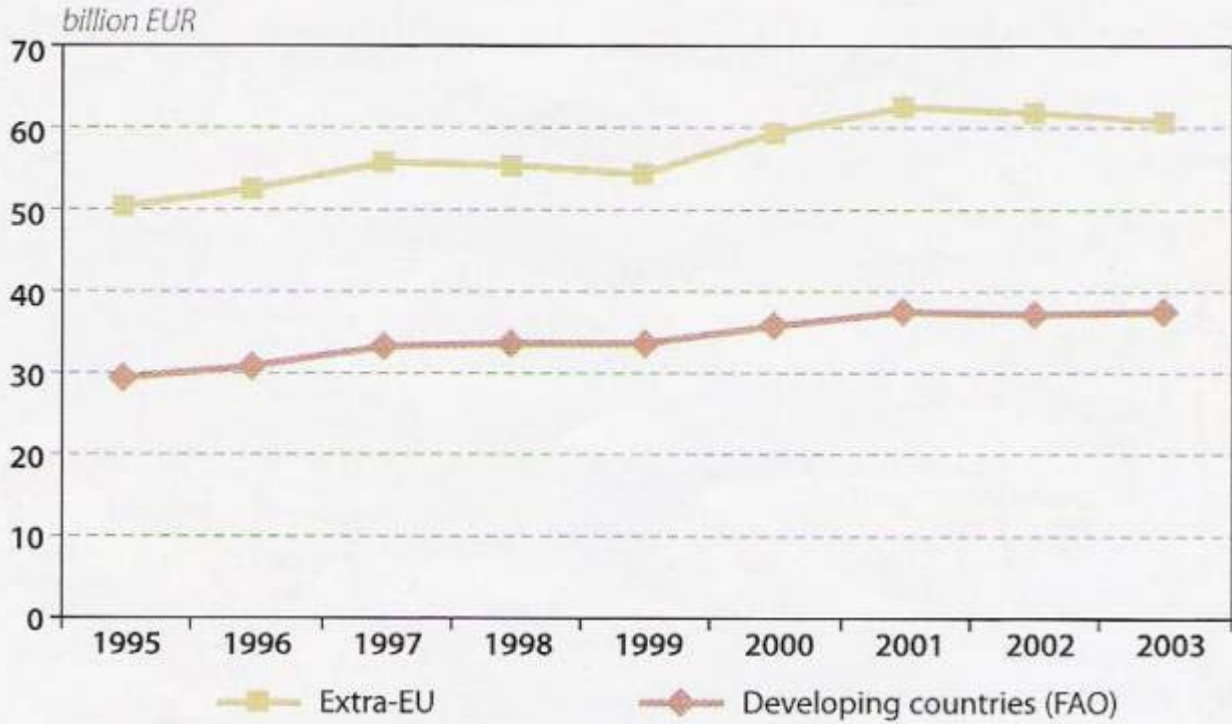
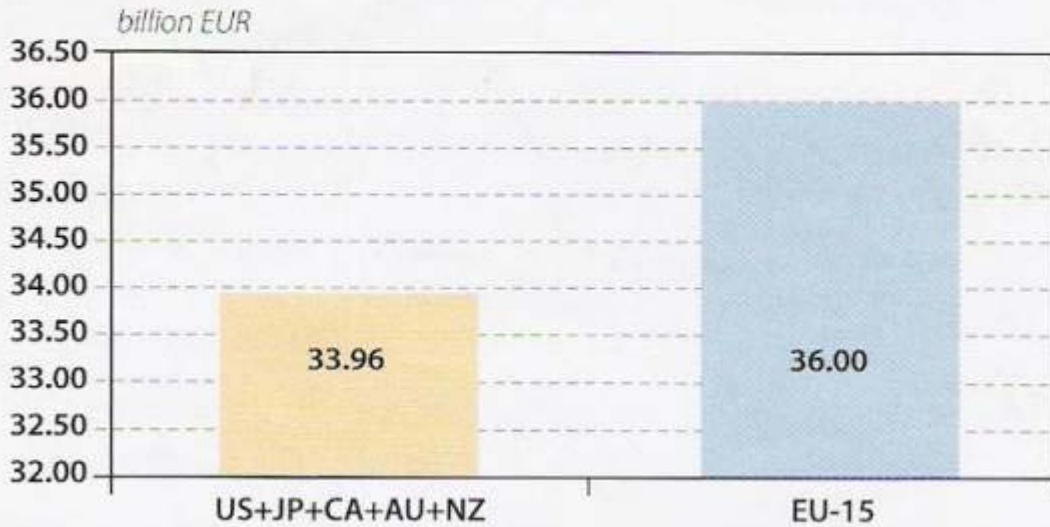

Figure 3: Imports from developing countries — Average 1997–2002

US = United States of America; JP = Japan; CA = Canada; AU = Australia; NZ = New Zealand
Source: Eurostat; UN Comtrade.

5. OTP'nin Faydaları:

AB tarımı, çok yönlü, uzun soluklu ve rekabetçi ekonomik sektör olmayı amaçlar. Gıda üretimi rolünü yerine getirmeye ek olarak, kırsal bölgeleri korur, doğayı korur ve kırsal alanların canlılığı için önemli bir yardım yapar.

Bugünün OTP'si toplumumuzun politik bir seçimidir. Tüketicilerin, vergi mükelleflerinin ve toplumun desteği olmadan AB, araziyi terk etme riski, kırsal çevrenin bozulması, istihdam kaybı ve sonunda kırsal alanlarımızın çoğunun yapısında gerilemesini önleme ihtiyacında tarıma yardımı teklif edemezdi. Ek olarak, OTP ve diğer AB politikaları, AB'de tarımsal ürünlerde büyük tek bir pazar oluşturmada yol gösterici olmalıdır ve AB'ye tarımda ve gıda anlaşma koşullarında esas dünya oyuncusu olmasına yardım etmelidir.

6. Kısaca OTP Amaçları:

AB'nin tarımdaki rolü, daima

- Nüfusu için güvenli gıda ve sabit sağlanabilir miktarı temin etmeye,
- Tarım endüstrisinin modernize olması ve gelişmesine izin verilirken, AB çiftçileri için makul yaşam standardı sağlamaya,
- Tüm AB bölgelerinin tarımın devamını sağlayabilmesini garanti etmeye,
- Kırsal toplumun refahıyla ilgilenmeye yardım etmek olmuştur.
- OTP geliştiğinde ve daha sofistike olduğunda, AB vatandaşlarının ihtiyaçları ile uyumlu, aşağıdaki faktörler daha büyük önem üstlenir;
- Avrupa'nın gıda kalitesini geliştirmek,
- Gıda güvenliğini garanti etmek,
- Daha iyi hayvan sağlığı ve yaşam koşulları sağlamalı,
- Bütün bunları AB bütçesinde düşük giderlerle yapmak (çoğunlukla vergi mükelleflerinden sağlanan, yani kendi vatandaşlarından).

AB Politikası Bunu Nasıl Başarıyor?

AB politikası tarıma yardımı sağlar:

- Tek pazar, yani ticari engeli olmayan, ürünlerin tüm AB içinde serbestçe hareketi,
 - Gelirin maksimum derecesini garanti eden, fakat üretim miktarıyla bağlı olmayan böylece ticari çarpıklığı ortadan kaldıran, çiftçilere direkt ödeme,
 - Sabit tarımsal pazarları garantiye alma yolları,
 - Kırsal kalkınma amaçlarına yardım, örneğin;
 - Yeni çiftçilik teknikleri ve tarımsal melekelerde eğitim vermek,
 - Çiftliklere gıda işleme tesisleri kurulmasına yardım etmek, böylece çiftçiler ürünlerine değer katarak tarım ürünlerinden daha fazla gelir elde edebilirler.
 - Çiftlik ürünlerinin pazarlamasına yardım etmek,
 - Ürün kalitesini arttırmak ve kaliteli ürün pazarlamak,
 - Hayvan yaşamında gelişmeler yapmak,
 - Köyleri ve tarımsal tesisleri yenilemek,
 - Genç çiftçileri çiftlik kurmada desteklemek,
 - Yaşlı çiftçilere emeklilik desteği vermek,
 - Çiftçilikte mali teşvikler çevre için daha iyi bir yoldur. Örneğin;
 - Farklı çiftçiliği kabul eden çiftçilere mali destek önermek, örneğin, arazide hektar başına düşen hayvan sayısını azaltmak ya da ağaç dikmek ve çalı ile etrafını çevirmek ve böylece geleneksel iyi çiftçilik yöntemlerinin ötesine gitmek.
 - Doğal alanlarda yapılan çiftçilik ile doğal alanları korumaya yardım etmek.
 - Bu sebat ile çiftçiler, çevre yasalarına uymalıdır (kamu, hayvan ve bitki sağlığı yasalarına) ve eğer direkt gelir ödemelerine hak kazanmak istiyorlarsa arazilerine düzenli bir şekilde bakmalıdırlar.
 - Çiftçiler için alternatif gelir formu bulmaya teşvik etmek, (ör: turizm)
 - Ağaçlık ve ormanlar yetiştirmeye teşvik etmek
 - Çevreye dost enerji için biyoyakıt üretimini teşvik etmek.
- OTP reformları ile ilgili ek bilgilere internetten ulaşılabilir.

http://europa.eu.int/comm/agriculture/capreform/index_en.htm

* Bu yayın, komisyonun resmi amaçlarını kesin olarak ifade etmez. Avrupa Komisyonu Tarım Genel Müdürü Eugene Leguen de Lacroix tarafından yayınlanmıştır.

E.U. Publications Office, Publications.e.u.int, October 2004.

** TürkVet; Bu yayın, TIVAK A.Ş katkıları ile tercümesi sağlanmış, TürkVet Editör Dr. Mustafa ALTUNTAŞ tarafından düzenlenmiştir.

Kaynak:

www.turkvet.biz,

http://mustafa_altuntas.herkez.com

<http://mustafaaltuntas.wordpress.com/2010/10/24/ab-ortak-tarim-politikasi-otp/>

Süt Dünyası Dergisi(2009)'nde Yayınlanmıştır